

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Poslovna tajnica
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana
Barač, Zvonimir Rumboldt, Dado Valentić

Produkcija zabavnog programa
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Goran Ivanišević

Redakcija:
Janko Heidl (zamjenik urednika), Goran Ribarić, Iva
Čikojević, Lucija Mulalić, Daniel Rafaelić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović (voditelj foto službe), Slaven
Radolović, Manuel Angelini, Matija Šćulac

Lektura
Jelena Đukić

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Ana Šimunović

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Ušpon na Kaštel 2
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321; fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr; info@pulafilmfestival.hr

Konferencija za novinare: ekipa filma *Korak po korak*

Hrvatski su glumci najbolji

Na konferenciji za novinare redateljica Biljana Čakić Velelić predstavila je svoj debitantski film, *Korak po korak*. Kako je sama objasnila, do postprodukcije naslov filma bio je *Prevoditeljica*, no kako film istog imena već postoji, odlučila se za ništa manje značajan naziv – *Korak po korak*. Scenaristica Lydia Scheuermann Hodak, prema čijoj je knjizi snimljen film, izrazila je zadovoljstvo što joj se u zadnjoj fazi rada pridružio i scenarist Branko Šömen (*Samo jednom se ljubi*). Šömen je izjavio kako mu je surađivati s redateljicom bilo zadovoljstvo i da je izuzetno zadovoljan filmom. Biljana Čakić Veselić i sama je bila ratna reporterka pa je željela prikazati žensku stranu rata, ono što je i sama vidjela i doživjela u ratu. Naglasila je kako je željela ženama koje su bile pogođene ratom, a o kojima se ne govori, pružiti svojevrsnu katarzu. Glumac Nenad Cvetko ispričao je kako

je tempo na snimanju bio iznimno veliko pa se stoga nisu stigli ni posvađati, ali ni dobro podružiti. Nije pogledao film, a ne zna ni hoće li, jer nikada ne gleda svoje filmove, no u Arenu će svakako doći! Na to se glumica Božidarka Frait našalila, jer ona nema takav problem – voli se gledati na ekranu. Oduševljena je i zahvalna Biljani Čakić Veselić na pozivu, a istaknula je i kako se veseli svakom novom radnom danu. Iako glavna glumica Ksenija Marinković nije stigla na konferenciju, svi su izrazili oduševljenje njezinom energijom i radom. Mladi glumac Hrvoje Perc oduševljen je radom na filmu i zadovoljan postignutim. Za kraj redateljica je izjavila kako možda neki neće voljeti film, nekima se neće sviđati njezina režija ili neki drugi aspekt filma, no svi će se trebati složiti u jednom: hrvatski su glumci najbolji!

**Vatromet nakon
dodjele nagrada u
Areni**

U subotu, 23. srpnja
nakon dodjele nagrada
koja počinje u 21,30 sati,
održat će se vatromet.

ISPRIČATI PRIČU

Film ima jako veliku društvenu ulogu. Ono što je nekada bila crkva, a kasnije tisak, danas su film i televizija. Ljudi stalno traže priču. Mislim da je priča iskonski od pračovjeka bila bitna i uvijek će biti bitna

razgovarao Daniel Rafaelić

Ljudi se svake godine u Puli vole fotografirati pored plakata hrvatskih filmova. Ove se godine red stvarao pred plakatom Vašeg filma. Koliko Vam je važan taj popratni filmski materijal – plakati, leci, reklame?

U ovoj brzini u kojoj smo radili morala sam se pouzdati u dizajnere i producente, jer mi smo radili film do zadnjeg trena, tako da sam ja samo rekla da ili ne. Ovo je zapravo prvi prijedlog plakata i to mi se jako sviđelo – posebno Ksenija koja je izbljedjela. Jedan izbljedjeli ženski lik u ratu – to mi se jako sviđelo.

Obično kažu da se sve počinje računati od prvog dugometražnog igranog filma. Ipak, Vi ste već dugo u kinematografiji i imate neke važne filmove iza sebe. Doživljavate li se uopće kao debitant?

Dvanaest - trinaest godina kandidiram se na natječajima. Nakon svih uspjeha u Hrvatskoj sam prestala egzistirati, nisam više dobila novac za film desetak godina. Za *Zagorku* sam dobila novac tek kad sam napravila projekt. Sve što radim tehnički je vrlo slabo i zato teško konkuriram vani. Međutim, to je škola koja mi je za ovaj film bila strašno potrebna, jer sam naglasak morala staviti na priču i na glumca. Sad mi je drago što mi se to dogodilo. Hvala svim kritičarima i selektorima koji mi godinama nisu dali da radim u Hrvatskoj, zato što sam morala naučiti stvari koje su mi sada bitne.

Koliko čovjek koji je sam proživio rat, koji je sam involviran u sve to, kada krene raditi film kao konstrukt, može biti objektivni? I treba li uopće biti objektivni?

Moja scenaristica, književnica Lydia Scheuerman Hodak, ima stalno problema s faktografijom. To mora biti njena ulica, njena kuća... pa da se zaštitimo od toga, započela sam surađivati s Brankom Šömenom, Slovincem koji nije bio u ratu, i on je uspio dovesti film do toga da ne ubije ništa autorsko, a da opet zadovolji scenarističku formu. Jako puno toga me naučio. Cijelo sam vrijeme imala stručne suradnike – dečke koji su bili na fronti i koji su me upozoravali ako bih negdje napravila nešto nerearno.

Koliko prostora ima za Vaš film kod suvremene kino publike, čiji broj k tome stalno opada?

Film ima jako veliku društvenu ulogu. Ono što je nekada bila crkva, a kasnije tisak, danas su film i televizija. Ljudi stalno traže priču. Mislim da je priča iskonski od pračovjeka bila bitna i uvijek će biti bitna. Priča je nešto što će ljude odgajati. Plemena se odgajaju kroz priče i bajke i ja sam počašćena što sam dobila nešto malo novaca poreznih obveznika kako bih mogla ispričati svoju priču. Imam tremu pred građanima, pred

Hrvatima, jer sam si zadala u zadatak temu koju moram dostojno napraviti.

Koliko Vas je dugi nastanak filma dovodio do točke u kojoj se započinjete preispitivati i počinjete misliti: ovo nema smisla?

Svaki sam dan dolazila u tu fazu. Najviše me mučilo pitanje jesam li ja dovoljno pametna, talentirana da imam pravo baviti se takvom temom. To me najviše mučilo, jer nisam znala jesam li zrela za to. Ne bih voljela da se građanima opet dogodi bilo koji hrvatski ratni film, i strepim da se to ne ponovi.

Razgovor: Vera Zima, glumica u filmu *Korak po korak*

SLUŠATI SURADNIKE

razgovarala Lucija Mulalić

Kako je došlo do suradnje s redateljicom filma *Korak po korak*?

Biljana Čakić Veselić nazvala me i pitala bih li glumila u njenom filmu, za koji je odmah rekla da je debitantski. Nisam mogla odbiti redateljicu koja radi na svom prvom filmu u dobi u kojoj su ih neki njezini kolege snimili već nekoliko. Naime, Biljana je jedna od rijetkih žena, na prste jedne ruke mogu se nabrojati, koja je dobila novac za film. Pristala sam prije nego što sam pročitala scenarij, a kad sam ga dobila, i on mi se svidio.

Kako je izgledalo snimanje filma?

Isprva sam imala malih nesuglasica s Biljanom, sve dok nismo shvatile kako ona druga *diše* i razmišlja. Film je kolektivno djelo i, kao i u kazalištu, najvažnije je slušati svoje suradnike, a ja sam odličan slušač. Važno je imati povjerenje u kolege, koji će te izvući u trenutku nejasnoća, i jednostavno se prepustiti.

Kako ste surađivali sa Ksenijom Marinković?

Ksenija je sjajna i odmah smo *kliknule*, a slično će Vam reći svi koji su s njom radili. Ksenija i ja surađivale smo u seriji *Odmori se, zaslužio si*,

tako da smo se već znale. Radila sam bez grča i smireno. Budući da je moja uloga u filmu manja, mogla sam se opustiti i uživati gledajući druge i njihov odličan rad.

Kako ste doživjeli svoj filmski lik?

Moj lik, Mara, žena je koja ostaje u ratnom gradu Osijeku, koji mnogi napuštaju. Ona je *carica* izdržljivosti, jaka i stabilna, kakvih je žena danas sve više. Sinovi su joj na frontu, a ona se nosi sa svakodnevicom najbolje što zna i može. Mislim da sam dobro razumjela lik i osjetila njezinu situaciju te da sam to dobro uspjela prenijeti na film.

Od kad sežu Vaša sjećanja na festival u Puli?

Festival sam prvi put posjetila 1977. s filmom *Mečava*. Bilo je to vrijeme kada su novinari, fotoreporteri i kritičari dolazili iz svih dijelova bivše države. Bila sam mlada, uzbuđena i uživala sam u pažnji koju sam dobivala. Za ulogu u tom filmu dobila sam mnoge pohvale, ali zbog republičkog ključa nisam nagrađena na Puli nego u Nišu. Festival danas posjećujem i kad nemam film. Svake godine navratim barem na dva-tri dana kako bih u Areni pogledala nekoliko hrvatskih filmova.

Razgovor: Nenad Cvetko, glumac u filmu *Korak po korak*

GLUMAC ZA ATIPIČNE ULOGE

razgovarala Iva Cikojević

Prva Vaša glavna uloga, i to zapažena, vezana je uz nagrađivani film *Vidimo se iz 1995. godine*, a sada u Puli nastupate u naslovnoj ulozi u *Korak po korak*. Spaja ih i ratna tematika? Postoji li tu neki Vaš deža vu?

Prošle su godine od tog filma, koji je prije svega bio generacijski. Drago mi je da ga se i danas ljudi rado sjete. Ekipa je bila izvrsna, no postoje ti trenuci kad te još nešto takne s neba, što smo upravo dobili. *Korak po korak* nakon petnaest godina ponovno je ratni film, iako je i intimistički. Doživio sam deža vu, jer me to vratilo u ta vremena, kad smo unatoč mukama rata zajedno disali. Tad smo gorjeli iznutra, a sada se više razilazimo i svemu pristupamo s ratio strane.

Nakon prethodne light uloge dobrog urbanog dečka iz *Ljubavnog života domobrana*, sada jedna pak kompleksna i, s obzirom na dvostruku stigmatiku (homoseksualca i Srbina), nezahvalna uloga...

Naprotiv, to je zahvalna uloga, samo kod nje ti najmanje vremena ostane za samu glumu, sam čin, jer se poprilično istrošiš dotad. S druge strane, on je neobičan, ali nedorečen lik. Meni valjda

na čelu piše, *dajte mi atipične pomaknute uloge, nekog antijunaka*. To me ni ne čudi, jer nisam klasičan glumac – visok, lijep i stasit. (smijeh) No, nažalost, te su uloge rijetke, volio bih da ih ima više. Svakako su te uloge teže, znaju biti i zastrašujuće, no iskopaš neke duboke stvari u sebi i to ostane. Nisu zahvalne za mentalno zdravlje, ali su poželjne. (smijeh)

U filmu ste doživjeli i premlaćivanje i silovanje. Kako ste odradili te scene?

Bilo je znatno teže drugima gledati nego meni glumiti. Na snimanju su te scene ipak iscrpljujuće, no pomaže i dobar partner, kao što je kod mene bio slučaj. Sada kad ih pogledam s odmakom, vrati se malo jeza tog čina.

Više ste puta rekli da nikad ne gledate svoje filmove. Hoćete li u Areni napraviti iznimku?

Jednostavno se ne mogu ni vidjeti ni čuti. Znam da imam nedostatke, i vidim greške i to mi je nepodnošljivo. Radije poslušam druge kritike, ako su utemeljene. Naravno, bacim oko na film, jer je znatiželja jača, no kad vidim sebe, onda ili prevrtim ili iskoristim to vrijeme za WC i opskrbu grickalicama. U Areni? Nikad se ne zna. Jedno je sigurno – bit ću tamo.

Gledatelji o filmu *Kotlovina*

Kristijan Tićak

Mislim da je film *Kotlovina* ogledalo hrvatskog života u posljednjih 15 godina. Cijela obitelj jede, pije, slavi, svada se pa se miri. Rekao bih da film čak ima i previše elemenata stvarnosti, no svakako je zaista zanimljiv.

Nikol Čačić

Film mi se i nije baš svidio. Predugo traje za takvu vrstu filma. No, obiteljska je tematika dobra i bliska svima, a gluma je odlična i spontana.

Robert Mićanović

Radnja filma dobro je zamišljena u nekim dijelovima filma, no ponekad je preduga i dosadna. Glumci su dobro odradili posao.

Pavao Bebić

Film me se nije pretjerano dojmio. Radnja mi je poprilično dosadna, a dijalози i svađanje u filmu na neki me način podsjećaju na kokoši u kokošinjcu.

Petra Danković

Film mi se svidio. Zadovoljna sam odličnom glumom, a kao najboljeg lika izdvojila bih Jakova, kojeg glumi sjajni Igor Kovač. No, film mi ipak pomalo djeluje kao da želi naglasiti određenu poantu, a zapravo je nema.

anketirala Lucija Mulalić

Ocjena publike za film

***Kotlovina*: 3,87**
7 seX 7: 3,73

Trenutni poredak

1. *Koko i duhovi*: 4,78
2. *Fleke*: 4,52
3. *Lea i Darija*: 4,43
4. *Duh babe Ilonke*: 4,42
5. *Kotlovina*: 3,87
6. *7 seX 7*: 3,73
7. *Čača*: 3,37

Gledatelji o filmu *7 seX 7*

Matija Plastić

Ukratko, film mi se svidio. Možda je malo previše medijske pozornosti upućeno ovom filmu zbog njegova erotskog sadržaja, no, sve u svemu, za jedan hrvatski film, jako je dobar.

Emili Janko

Film mi je u cjelini dobar, no dvije su mi stvari zasmetale u samoj radnji. Prvo, mislim da je autorica previše igrala na sex sells kartu, što je na neki način nepotrebno. Isto tako, kod svih heteroseksualnih parova prikazane su scene spolnog odnosa, dok za homoseksualne parove nisu. No redateljica se ipak dotakla pitanja homoseksualnosti, što je pozitivna stvar.

Marija Sekulić

Film mi je bio dobar. Zanimljivo mi je postavljanje svake od priča u samo jedan kadar, što je filmu dalo realniju dimenziju. Jedino što mi se nije svidjelo bilo je premalo radnje, a previše seksa, koji je čak na trenutke bio i naporan i prenatravan.

Antonella Zec

Film je mogao biti i bolji. Dobra je stvar što se u Hrvatskoj konačno rade filmovi takve tematike, no radnja svih priča u filmu na neki mi je način premalo ispričana i nedovršena. Čestitke glumcima, kojima zasigurno nije bilo baš lagano odglumiti takve intimne scene.

Martina Matić

Film mi se svidio. Mislim da je dosta eksplicitan, ali i da nam je to potrebno. Također je dobro što je i publika spremna prihvatiti takvu vrstu filmova bez određenih predrasuda. Gluma mi je bila odlična, a pogotovo mi se svidio način snimanja.

anketirala Lucija Mulalić

Najljepše je u stvaranju filma iskrena i oštra sloboda zajedničke igre s cijelom ekipom, kad se to ne uzima ni pretenciozno, ni ukočeno

Razgovarao Janko Heidl

Kao i Dalibor Matanić, na dva Pulska festivala zaredom imate dva filma – prošle godine *Predstavu*, ove *Mrak*.

Odlučio sam raditi filmove jedanput godišnje. Vidjet ćemo kako će ići.

Glumačka ekipa sastavljena je od pretežno novih lica, široj javnosti još uglavnom nepoznatih.

Volim raditi s novim i otvorenim glumcima prema kojima se mogu ponašati na režijski slobodniji način nego s iskusnim glumcima, koji već imaju formiran proces kojem se na neki način moraš prilagoditi. U *Mraku* nam je išlo dosta dobro, jer su mnogi glumci bili moji studenti na akademiji u Splitu i dobar smo dio filma napravili na kolegiju Gluma na filmu.

Pretpostavljam da ste, s obzirom na *Mrak* u naslovu, ali i u ugođaju i tematici, rano odlučili da film bude snimljen kao crno-bijel.

Snimali smo na fotoaparatu Canon i to je bio dobar izbor, jer se njime može snimati u situacijama s malo svjetla, što sve odgovara tom mračnom, moglo bi se reći i *neonoirovskom* tonu filma. Zašto film o ovako mračnim stvarima? Zato što mislim da živimo u relativno mračnom vremenu koje se jednog dijela ljudi izravno dotiče, a drugog dijela ne. Sve to uvelike ovisi o slučaju, što se i vidi u ovom filmu – slučajno se možete naći na krivom mjestu i sav vam život ode u krivom smjeru. Čudna, morbidna stvarnost koju opisujemo uvijek se, barem potencijalno, nalazi tu negdje oko nas i u nekim se trenucima ispoljava. Nismo se htjeli baviti medijskom stranom događaja o kojima govorimo, nego smo u jednom segmentu radije pristupili nadrealistički, s pitanjem: Što se događa nakon smrti?

Opći je ugođaj filma uvelike temeljen na sporosti i svojevrsnom minimiziranju događaja.

Kadrovi su relativno dugi, što odgovara tempu i mučnini koju film stvara. Dužina kadrova daje filmu autentičnost, dok brza montaža od likova stvara neku vrst narativnih lutkica koje se uspostavljaju kao

Ne mora se sve objasniti

modeli, a nakon što film završi, od njih ne ostaje puno.

Iako je daleko od tzv. srednje struje, *Mrak* je ipak manje nekonvencionalan od Vaših prethodnih filmova, *Kisika 4* i *Predstave*.

Poznat sam uglavnom kao multimedijalni umjetnik, tako da me uvijek prati trag čovjeka koji dolazi iz drugog područja. *Mrak* je puno narativniji nego moja prva dva filma, čemu sam se okrenuo s velikim oduševljenjem i mislim da ću se neko vrijeme, s nekoliko sljedećih filmova, zadržati na narativnim prosedeima s jakim likovnošću i redateljskim konceptom koji ulazi u pojedine avangardističke ili žanrovske odrednice. Mislim da smo uspjeli napraviti film čija radnja nije predvidljiva i koji ima nekoliko prikrivenih, ali osvježavajućih obrata te da u cjelini ima pratljivost koju moji prethodni filmovi nisu imali i da će biti prihvatljiviji malo širem krugu gledatelja.

Film postavlja pitanja i uvlači nas u intrigantan svijet, no ne nudi objašnjenja.

Tijekom osmišljavanja filma, među ostalim, surađivali smo i s psihologinjom Andreom Čuljak, koja na UMAS-u drži kolegij Psihodinamika kreativnosti i koja nam je jako pomogla u određivanju psihoprofila ljudi koji žive u tako mračnom svijetu. Činilo mi se da je manjak objašnjavanja zapravo najautentičniji način da se to prikaže, jer

takvi ljudi zapravo nemaju privatni život, njihova sadašnjost je isprana. Iz filma se, međutim, daju naslutiti naznake o prošlosti junaka, osobito u vezi s odnosima i čudnom zajedničkom prošlošću brata i sestre. No, nisam se htio izričito baviti pozadinom i prošlošću, nego sam htio da cijeli film bude samo intenzivna sadašnjost iz koje iščitavamo tko su njegovi središnji likovi. Priča i karakter su kao novčić, ista stvar – priča oblikuje karakter, a karakter oblikuje priču.

U film ste ubacili i ime Tomislava Horvatinčića kao ime oca jednog lika iz visokog društva.

Igrali smo se. Sva imena u filmu imaju neke fusnote. Što se tiče Horvatinčića, ja sam ubacio prezime koje mi je palo na pamet, glumica mu je dodala ime, a ja nisam imao ništa protiv.

Pripremate li već film za sljedeću Pulu?

Da. Radit će ga manje-više ista ekipa, a vjerojatno će ostati i neki od istih glumaca, kao što su neki u *Mraku* ostali iz *Predstave*, i vrlo mu se radujem. Najviše me veseli raditi novi film. To će opet biti narativni film natopljen reduciranim, slobodnim redateljskim postupcima koji ne moraju sve objašnjavati. Najljepše je u stvaranju filma iskrena i oštra sloboda zajedničke igre s cijelom ekipom, kad se to ne uzima ni pretenciozno, ni ukočeno. Tako bih volio nastaviti raditi filmove.

Razgovor: Matea Elezović, glumica u filmu *Mrak*

Pokretač i kotačići

Razgovarao Janko Heidl

Scenarij filma *Mrak* nastao je zajednički, suradnjom redatelja i ekipe.

Svi smo surađivali na njemu i imali smo dosta vremena, godinu dana, napraviti nešto s čime ćemo svi biti zadovoljni. Scenarij smo lagano počeli smišljati po ideji Dana Okija kad smo dobili predmet Film i video na petoj godini akademije, i radili na njemu sve dok nismo pomislili da je spreman za snimanje.

Jeste li svoju ulogu osmislili sami?

Redatelj je odredio smjernice pa smo na to dodavali svoje zamisli. Ja bih smislila i predlagala nešto za sebe, ali i za druge, a i drugi su imali prijedloge za moju ulogu. Dan Oki je pokretač, a mi ostali u tome smo bili kotačići. Sami smo pisali i svoje monološke prizore – i one za života i one posmrtno – i poslali bismo ih Danu, pa bi nam on napisao što mu je dobro, a što nije i vratio mailom. Mislim da sam u tom razdoblju dobila sto tisuća mailova. Kasnije smo razgovarali sa psihologicom, koja je dala svoje mišljenje, i tako smo došli do rezultata.

Jeste li što god snimali i za vrijeme tih priprema?

Nismo. Prvi smo se put s kamerom susreli tek kad smo počeli snimati film.

Sviđa li Vam se taj način rada?

Olakotna je okolnost kad imaš vremena tako raditi na ulozi i kad na snimanju stvarno znaš što glumiš, a ne da dođeš pred kameru i moraš snimiti nešto s čime se prethodno nisi dobro upoznao. Ovdje se već u pripremama sve jako dobro razložili i odgovorili na sva pitanja zašto i kako, tako da je na kraju snimanje bilo vrlo jednostavno.

***Mrak* Vam je glumački debi na filmu?**

Ovo je moj prvi film, a trenutno glumim u novoj sapunici, gdje je situacija posve drugačija. Tamo dobiješ scenarij za taj dan ili za sutra i – snimaj. Razlika je velika. U filmu se ide u psihologiju, a u sapunici znaš okvire svog lika i tu se krećeš, ne ulazi se u dubinu. Film je dobar, sapunicu je zanimljivo raditi, ali još uvijek najviše volim raditi u kazalištu, jer sam u njemu i počela.

Kako biste preporučili film *Mrak*?

Pogledajte dobar hrvatski film, neobičan psiho-triler koji ne govori o ratu niti o Dalmatinskoj Zagori, vizualno je jako lijep i maksimalno je dobro iskoristio eksterijere Splita, što filmu daje posebnu notu.

Razgovor: Petra Težak, glumica u filmovima *Mrak* i *7 seX 7*

Biti hoch bez kune u džepu

Razgovarao Janko Heidl

Dojam je da ste se dobro zabavili glumeći zagrebačku damicu iz visokog društva u filmu *Mrak*.

Film je nastao kao naš ispit iz filmske glume i mi smo sami predlagali odrednice likova. Ja sam Zagrepčanka koja je studirala u Splitu i već mi je bilo dosta splitskog, htjela sam malo kajkati. Bilo mi je dosadno da budem tipična zagrebačka cura pa sam odlučila biti, nazovimo je, glupačica, no koja to uopće nije, što se na kraju i vidi. *Zlatna mladež* općenito me zanima kao pojam i bilo mi je zanimljivo to ubaciti u film koji tematski nema veze s tim. Inače sam posve drugi tip, a zanimljivo je kako uvijek kada istražuješ neki lik s kojim navodno nemaš veze na kraju vidiš da sve to imaš u sebi. Kad dođe premijera, svi glumimo visoko društvo, a nismo. Kao preksinoć, nakon premijere *7 seX 7* – snimali su nas, slikali toalete... kao jako smo hoch, a svi smo radili film za nula kuna. To mi je jako zabavno.

***Mrak* je dugometražni film, a *7 seX 7* niz kratkih epizoda, i to snimljenih u jednom kadru. Kakve su razlike u glumačkom pristupu?**

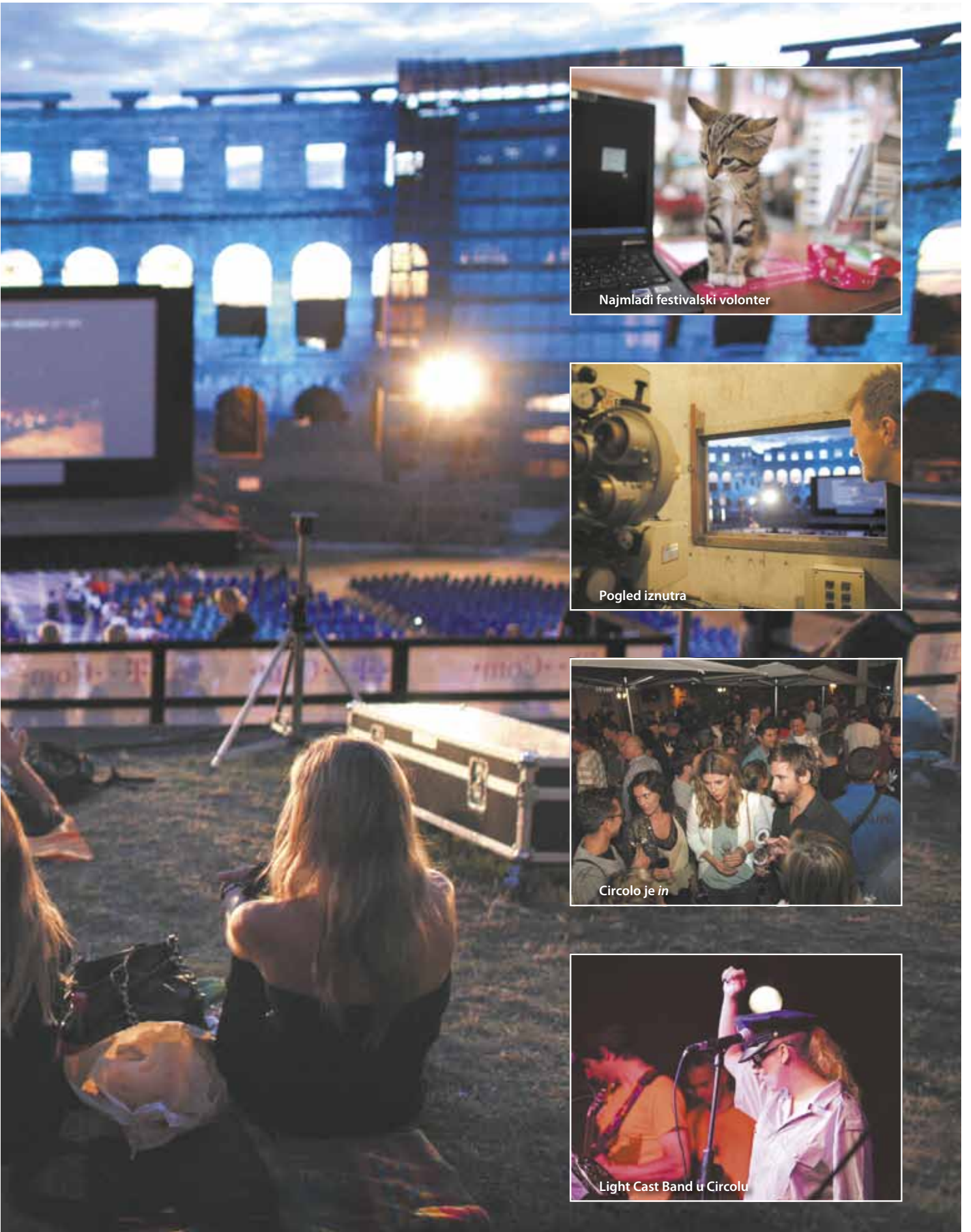
U *Mraku* smo imali dosta veliku slobodu da nešto pridodamo. U mom dosadašnjem iskustvu nije se često događalo da redatelji daju glumcu priliku da kaže svoje mišljenje i da se prijedlog usvoji, ako odgovara kontekstu cjeline. Ovdje smo likove poznavali puno bolje od redatelja, a mislim da bi tako i trebalo biti. U *7 seX 7* radilo se puno kraće – svaka epizoda snimala se jedan dan, iako je prije toga bilo tjedan dana proba. Dugometražni film ipak pruža veću mogućnost za razvoj lika nego jedan kadar i jedna pričica kao u *7 seX 7*. Snimanje u jednom kadru najbližnje je radu u kazalištu, što je za glumca dobro. Tu imamo moć i kontrolu, a inače nemamo, jer smo u postprodukciji isključeni iz procesa. Kad snimaš u jednom kadru, ne mogu te kasnije drukčije izmontirati ili izbaciti neki dio. Što si napravio, napravio si.

U svim pričama *7 seX 7* glumci se veselo i opuštено razodijevaju, bez grča kakav se često znao osjetiti u takvim scenama, barem u našem filmu.

Pitanja o golotinji na filmu su deplasirana, 21. je stoljeće. Ne znam zašto bi bilo normalnije glumiti ubojicu nego ulogu u kojoj se ionako skida lik, a ne ti.

Najmladi festivalski volonter

Pogled iznutra

Circolo je in

Light Cast Band u Circolu

Konferencija za novinare: Ekipa filma *Mrak*

Nakon prošlogodišnje *Predstave*, redatelj Dan Oki na novinarskoj konferenciji predstavio je svoj novi film pod nazivom *Mrak*. Kako mu je ovo drugi dugometražni igrani film u karijeri, sad već sve lakše i bolje *pliva* u narativnoj filmskoj strukturi. Sretan je što će, za razliku od prošle godine, film biti prikazan u Areni. *Mrak* nije nadahnut istinitim događajima, no stvarni se život vrlo lako može iščitati iz filma, što je redatelju iznimno drago. Iako je film proizveden u nezavisnoj produkciji, glumci, redatelj i cijela filmska ekipa imali su mnoge

probe u sklopu nastave na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu. Oki je izrazio zadovoljstvo jer je oko njega bila mlada i entuzijastična ekipa koja je uživala raditi na projektu.

Iako je cijela predprodukcija i produkcija napravljena u Splitu, postprodukcija je ipak odrađena u Zagrebu, zajedno s montažerom filma Davorom Švaićem. Mladom direktoru fotografije Raulu Brziću ovo je druga suradnja s redateljem. Kroz razgovor vrlo brzo su došli do zaključka kako bi za film bilo bolje da je snimljen

u crno-bijeloj tehnici, jer bi tako *neonoir* stil više došao do izražaja. Iznimno je zadovoljan postignutim, baš kao i Vjeran Šalamon, skladatelj i majstor tona. Naglasio je kako je želio što više nepotrebnih tonova izbaciti i ostaviti samo one najpotrebnije. Glumice Petra Težak i Matea Elezović zadovoljne su postignutim, a posebno su naglasile opušten i vrlo ugodan set. Svi se nadaju dobrom prijemu publike u Areni.

Goran Ribarić

Konferencija za novinare: Božidarka Frait, dobitnica nagrade *Vladimir Nazor*

Komplimenata nikad dosta

Posljednju novinsku konferenciju šestog festivalskog dana uveličala je jedna od najsjajnijih zvijezda hrvatskog filmskog neba, glumica Božidarka Frait kojoj je u srijedu, 20. srpnja u Areni svečano dodijeljena nagrada *Vladimir Nazor* za životni doprinos filmskoj umjetnosti. Diva hrvatskog glumišta nepresušne energije i šarma iznijela je najsvježije dojmove te izrazila očaranost doživljenim trenutkom kada je pred publikom, koja joj se od srca poklonila dugim pljeskom, postala vlasnicom još jednog vrijednog priznanja.

Potom se osvrnula na svoju dugu i uspješnu karijeru, kao i bogatstvo njene glumačke osobnosti, u kojoj se vežu nevjerojatna životnost i prirodnost, što je komentirala tek potvrdnim osmijehom i simpatičnim pitanjem – pa što da ja sad tu kažem.

No, je li joj već dosadilo kad je uvijek iznova

struka časti epitetom najbolje hrvatske glumice? Bez imalo oklijevanja ispalila je *ne* te dodala kako kad je o komplimentima riječ, ne vrijedi ona stara –manje je više.

Tajnu svog uspjeha ponajprije pripisuje profesionalnom motu da se uloge ne dijele na male i velike, nego da se svakoj studiozno pristupa i prepušta, jer i minuciozniji prostor jedne filmske role zahtijeva da se u njemu napravi ama baš sve što treba. Ili jesi ili nisi – zaključila je.

Uz to, vremeplovom sjećanja nakratko se vratila na jedan poseban trenutak, kada je film *Živa istina* prvotno od Pulskog filmskog festivala dobio odbijenicu, no potom je filmska struka udružila snage i ekspresno skupila 300 potpisa koji su na koncu primorali žiri da još jednom spomenutom filmu pruži priliku. Došlo je do preokreta, i ne samo da su gledatelji vidjeli *Živu istinu*,

nego je tada mlada glumica Božidarka Frait kući otišla s prvom Zlatnom Arenom. Za kraj je napomenula da ove godine ima filmske minijature u autorskim prvijenacima, u jednom tek u tri kadra, no da debitantima jednako vjeruje te da navija da u bližoj filmskoj budućnosti više dođu do izražaja.

Iva Cikojević

VJESNIK

LA VOCE
DEL POPOLO
GIORNALE DELLA REGIONE ISTRICA

TV
ISTRA

TV NOVA Pula

Radio Istra

NOVI LIST

REGIONAL
EXPRESS

TOTALNI^{FM}
VIŠE DOBRE GLAZBE!
NACIONALNA RADIJSKA MREŽA
RADIO GIARDINI 87.7 MHz

Povjerenje
i sigurnost

Archiva: upis u Sudski registar, 1884. god.

Snaga najstarijeg hrvatskog
osiguravatelja

www.crosig.hr | croatiafon 0800 80 10

CROATIA OSIGURANJE

utemeljeno 1884.

NAJVAŽNIJA JE ISKRENOST

Kad dobije ulogu, čovjek odmah nađe u njoj stvari za sebe. Ja nisam glumica od transformacije. Svoje uloge jednostavno proživim. Svi smo mi slojeviti kao ljudi, imamo razne osjećaje, razna stanja, tako da se možemo pronaći u toj nekoj ulozi

razgovarao Daniel Rafaelić

Kakav je osjećaj bio jučer navečer kada ste stali pred publiku u Areni?

Fantastičan. To je neponovljivo. Čim sam se pojavila, počeli su pljeskati, „To je tako ljubazna, tako predivno odgojena publika... To stvarno nisam nigdje sreala osim u Puli.

Teško je u kratko vrijeme sabiti nečiju karijeru. Uvijek se ističe i ona anketa u kojoj ste proglašeni najboljom filmskom glumicom kod nas. Vjerojatno Vam to već ide na živce...

Ne, ne.

U filmsku ste glumu unijeli jednu rijetkost – ozbiljnost pristupu s jedne i životnost s druge strane. Često se ističe i Vaš divan, malo raspucali glas.

Kad dobije ulogu, čovjek odmah nađe u njoj stvari za sebe. Ja nisam glumica od transformacije. Svoje uloge jednostavno proživim. Svi smo mi slojeviti kao ljudi,

imamo razne osjećaje, razna stanja, tako da se možemo pronaći u toj nekoj ulozi. Pretražiti po sebi baš tu neku emociju – bilo lošu, bilo dobru – i onda sve nekako dobro ispadne. Hvala Bogu!

Što je za Vas onda rad glumca na sebi?

Treba biti iskren, iako to tako banalno zvuči. Kad smo npr. radili *Živu istinu*, to je bila tzv. zadana improvizacija. Kao da snimate dokumentarno, a zapravo ne. Taj mali dio treba pronaći u sebi pa da ispadne dokumentarno.

Živa istina baš je u Puli imala problem, jer je najprije bila van konkurencije...

Nekih tristo potpisa sudionika Festivala, profesionalaca, bilo je odaslano kao podrška filmu i tražili su žiri da ga pogleda još jednom. Film nam je igrao od 10 do 12 u tadašnjem kinu Beograd, tako da je osim kritičara i ljubitelja filma, film bio prisiljen ponovno pogledati cjelokupni trinaestočlani žiri. Predsjednik je bio Šuvar. Jer, najprije je

Arenu dobila Neda Spasojević, a zatim su sve poništili i dali je meni, iako film nije bio u Areni. To se više nikad nije u Puli dogodilo. A ni prije. Sa mnom uvijek tako neki ekskluzivni momenti.

Je li onda tajna uspješne glume ne birati uloge po principu – glavna-spooredna, nego se jednostavno predati...

Evo, sad na Puli imam dva filma. Kod Stanislava Tomića imam doslovno tri kadra. Pristala sam na to kad me nazvao, a tako je bilo i s Biljanom. Tu ne postoji velika-mala uloga. Tu ili jesi ili nisi. Treba čovjek u toj minijaturi dati sve od sebe kao da glumi glavnu ulogu. Jer glavnu ulogu čovjek ima vremena istraživati. Tome uvijek studiozno pristupam.

Znači da vjerujete debitantima?

Naravno da vjerujem. Želim da ih bude više, da ti mladi ljudi dođu do novaca da se mogu izraziti. Sad kad su mladi, da vidimo što ih muči. Jučer smo vidjeli jedan dio toga.

Održavanje

Vaš partner za digitalno kino

Savjetovanje i vođenje procesa digitalizacije

Nadogradnja postojećih digitalnih kina

Izgradnja novih digitalnih kina

Rješenja po sistemu "ključ u ruke" za digitalno kino:

- nabava i isporuka opreme
- instalacija opreme
- obuka operatera
- dugoročna podrška, održavanje i nadzor opreme iz lokalnih ureda

Postprodukcija

Iznajmljivanje

Oprema za digitalizaciju kina

Digitalni projektori

Kino serveri

3D tehnologije

Projekcijska platna

Konstrukcije za montažu platna

Audio sustavi

Novo tehnologije zvuka - 3D zvuk

TMS sustavi za napredno upravljanje kinima

Sustavi za Live 2D i 3D prijenose

Digitalna distribucija kino sadržaja

Sustavi za digitalno oglašavanje

Specijalizirana projekcijska stakla

Dobava i montaža

Filmska oprema

Digitalne filmske kamere

Objektivi i stalci

Uredaji za snimanje i reprodukciju

Projektiranje

Karlovačka 36b, HR-10020 ZAGREB

tel. 01 600 8000 fax. 01 6111 316

www.avc.hr

e-mail: avc-info@avc.hr

PROIZVEDENO
Buzet/Istra

PROIZVOĐAČ: Istradom

ŽANR: domaći

MJESTO RADNJE: Buzet

**Scena:
BAKINA
KUHINJA**

**Uloga:
NAMJEŠTAJ**

*Namještaj
s ulogom.*

Istradom **.hr**
svaki korak po mom.

DANAS NA PROGRAMU

JOSEF

Arena, 21,30

U Prvom svjetskom ratu na istočnom frontu ranjeni Hrvat, austrougarski vojnik, odjene tuđu časničku odoru a s vojničkom pločicom u njoj nehotice dobije i nov identitet...

U filmu Stanislava Tomića glume Neven Aljinović Tot, Alen Liverić, Dražen Šivak, Sandra Lončarić Tankosić...

PIRAN - PIRANO

Arena, 23,15

Sudbine Talijana Antonia, Bosanca Veljka i Slovenke Anice nakratko su se preplele krajem Drugoga svjetskog rata, a uspomene ožive kad Antonio nakon pola stoljeća ponovo dođe u rodni Piran...

U filmu Gorana Vojnovića glume Mustafa Nadarević, Boris Cavazza, Nina Ivanišin, Moamer Kasumović...

CASINO JACK

Kino Valli, 15,00

Moćan washingtonski lobist Jack Abramoff izgubio je utjecaj kad su njegove metode dovele do korupcije i ubojstva...

U filmu Georgea Hickenloopera glume: Kevin Spacey, Barry Pepper, Kelly Preston...

TROJE

Kino Valli, 17,00

Hanna i Simon dugo su u braku i mnogo su toga prošli zajedno, no šarmantni Adam uzburkat će njihove bračne vode...

U filmu Toma Tykwera glume Sophie Rois, Sebastian Schipper, Devid Striesow...

BELVEDERE

Kino Valli, 19,15

Preživjeli Srebreničani neumorno tragaju za istinom, a njihova se realnost sudara s trivijalnošću današnjice...

U filmu Ahmeda Imamovića glume: Sadžida Šetić, Nermin Tulić, Minka Muftić...

ŽRTVA

Kino Valli, 21,30

U drevnoj Kini liječnik spašava bebu Wua od masakra, no kad strada a njegova obitelj, smisli osvetnički plan...

U filmu Chena Kaigea glume: Ge You, Wang Xue Qi, Fan Bing Bing...

DANAS NA FESTIVALU

PETAK, 22. srpnja 2011.

9,15 Kino Valli

projekcija za novinare i akreditirane
Josef, 90', S. Tomić

11,00 Kino Valli

projekcija za novinare i akreditirane
Piran Pirano, 101', G. Vojnović

Circolo

Festivalske konferencije za novinare

13,00 ekipa *Josef*

13,30 ekipa *Piran Pirano*

14,00 Marija Kohn - nagrada
Fabijan Šovagović

15,00 Kino Valli

Casino Jack, 108', G. Hickenlooper

17,00 Kino Valli

Troje, 119', T. Tykwer

19,15 Kino Valli

Kratki filmovi

Uspavanka, 18', J. Puharić

Manjinske koprodukcije

Belvedere, 90', A. Imamović

21,30 Kino Valli

Kratki filmovi

Prva, 8', S. Čapin

Međunarodni program - Meridijani

Žrtva, 127', C. Kaige

21,30 Portarata

Životinje, kratki latvijski animirani
filmovi za djecu

21,30 Danteov trg

Solarno kino

21,30 Arena

Josef, 90', S. Tomić

23,15 Arena

Piran Pirano, 101', G. Vojnović

23,30 Circolo

Cry Babies, koncert